

[Inge Krogh]

somme affektudbrud på grund af manglende evne til at tilpasse sig, og der kan komme tilbagefald af kriminalitet.

Årsagen til megen kriminalitet er alkohol. Der har i Nyborg været en bølge af hærværk og vold for nogle weekender siden. Politimesteren udtalte, at det skyldtes, at der var alt for mange udskænkingssteder i byen. Det er vist ikke blot tilfældet i Nyborg, men også andre steder. I øvrigt kan den unge købe alkohol i kiosker og andre steder efter almindelig butikstid. I disse tilfælde burde politiet direkte kunne gribe ind imod kioskerne, så det ikke skulle gå over brancheforeningerne.

Hr. Ole Espersen omtalte det forkastelige i reklame for alkohol, hvilket kristeligt folkeparti fuldstændig kan støtte, og vi har selv flere gange fremsat forslag om forbud mod reklame for alkohol.

Fru Tove Jørgensen omtalte det hykleriske i, at man ikke gjorde sig klart, at de afgifter, man får af spiritus, kun udgør en brøkdelen af det, som alkohol koster vores samfund. Jeg kan da sige, at kristeligt folkeparti netop har fremsat et forslag til folketingsbeslutning – det har været til første behandling – hvori vi opfordrer regeringen til at finde ud af, hvor store vore udgifter er på grund af alkohol, også på grund af den kriminalitet, det medfører. Vi må håbe, at det kan føre til, at man får en bedre politik på dette område.

Alice Hedegaard (DR):

At forebygge kriminalitet hos børn og unge, særlig med henblik på at hjælpe de mange unge, der gentagne gange får tiltalefråfald, er bestemt ikke et let problem at tackle. Emnet er så vidtspændende og har så mange grene, at man må helt tilbage til årsagen til ungdomskriminaliteten som det vigtigste for at kunne afhjælpe den.

Efter min opfattelse er der flere omstændigheder, der får de unge på gale veje.

For det første vil jeg lægge meget af skylden hos forældrene, der gennemgående har for lidt tid til og interesse for deres børn. Ikke fordi de ikke bryder sig om dem, det gør de givet, men i vort samfund har mange mennesker i den grad vænnet sig til, at andre ordner deres sager for dem. Mange forventer f. eks., at skolen skal opdrage deres børn. At skolens funktion faktisk er at undervise dem og intet andet, resulterer i, at de stakkels læ-

re efterhånden bliver kørt psykisk ned, og at ungerne bliver værre og værre, hvilket igen bevirker, at undervisningen forringes.

Når nogle forældre aldeles glemmer deres opdragende mission over for deres børn, kan det måske skyldes, at disse børn først har været på vuggestue og dernæst i børnehaven før deres skolegang. I daginstitutionerne, hvor børnene ofte opholder sig fra morgen til aften, må de ansatte pædagoger naturligvis overtage forældrerollen og opdrage børnene. Denne opdragelse kan selvkært ikke blive individuel, men vil til gengæld blive præget af de forskellige pædagogers tanker og ideer.

Når børnene derefter kommer i skolealderen, skal forældrene selv til at opdrage dem og vejlede dem. Men nu er forældrene i vinen med, at daginstitutionerne klarer det. Mange regner med, at skolen fortsætter den opdragende linje, men hvis man har oplevet en skoletime i en klasse med 25–28 elever og én stakkels stresset lærer fortvivlet søge at komme til orde, så vil man indse, at det rent opdragende nok bør overtages af forældrene. Nu har langt de fleste forældre sikkert denne viden, men den resterende del regner med, at skolen overtager alle børnehavens forpligtelser. Deres børn skal nok heller ikke regne med at få den fornødne forståelse og kærlighed, som ingen kan leve foruden.

Når disse børn forlader skolen og ofte kommer ud til arbejdsløshed, så er det kriminelle miljø lige om hjørnet. Mange af disse børn er vokset op i et hjem med alle vor tids materielle goder. De kræver derfor også at kunne leve som de voksne med alt, hvad det koster. Kammeratskab og venskab er noget, de skal knytte i deres nye tilværelse uden for skolen, uden job og måske med uinteresserede eller nedslidte forældre. Det er meget let i den situation at finde dårlige venner, der fører dem ind i den kriminelle verden, der for en helt ung måske kan være mere spændende end en mere velopdragen og i deres øjne dermed kedeligere omgangskreds.

Jeg vil således ikke laste de unge, der bliver kriminelle, men vil stort set give forældrene skylden. Naturligvis kan en ung fra et godt og kærligt hjem komme ud i kriminalitet under forskellige former, men helt overvejende tror jeg, at det skyldes de førnævnte ting.